

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an 400 Lei.
pe un jumătate de an 200 Lei

Abonamentele se plătesc nu-
mai înainte!

Inscrisã în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933.

Intemeietori: † Al. Lapeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAȘ, jud. Târnava Mică. Telefon Nr. 68.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

Un șir Corp V, adică de lățimea 5
doi milimetri, Lei 15. Lățimea de
1 centimetru Lei 60.

Pentru Dumineca Misionară

Înainte de a se înălța la cer, Isus Hristos și-a trimis Apostolii în toată lumea, și-cându-le: „Și alte oi are, cari nu sunt din staulul acesta, și pe acele trebuie să le aduc și glasul meu vor asculta și va fi o singură turmă și un singur păstor” (Ioan 10, 16) — deci — Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura (Marcu 16, 15) ... și roadă să aduceți... Potrivit acestor cuvinte Apostolii au plecat în lume să vestească Evanghelia.

Munca lor n'a fost zadarnică, începând cu cei 3000 de oameni făcuți creștini în urma predicării sf. Petru, creștinii se înmulțesc, iar Evanghelia este propovăduită în toată lumea pe atunci cunoscută.

Mai sunt încă un miliard de oameni, cari petrec și azi în întunerecul necredinței. Un miliard de leagăne, peste cari n'a surâs încă bucuria credinței, un miliard de morminte pe cari nu se găsește semnul biruinței și al vieții.

Biserica trimite și astăzi preoți, călugări și călugărițe, cari să vestească Evanghelia. Ei se numesc misionari, adică trimiși, iar lucrul pe care-l îndeplinesc ei se numește misiune. Când propovăduirea evangheliei se face la popoare păgâne, avem misiuni din afară (externe) iar când propovăduirea evangheliei se face între creștini avem misiuni

dinlăuntru (interne) Sfinte și prețioase sunt misiunile! Un mare învățat creștin spunea odată că „misiunile se pot asemăna cu facerea lumii. Precum facerea lumii a schimbat lumea văzută, tot așa misiunile schimbă sufletul omului, câștigându-l pentru împărăția lui Dumnezeu”.

În dragostea de a câștiga cât mai multe suflete pentru Hristos, misionarul nu ține seama de nici o predică. Părăsește de bună voie casa părintească, satul sau orașul de naștere Renunță la avere și lucrurile acestei vieți trecătoare. Călătorește cu trenul și vaporul luni de zile, trece prin păduri neumblate, amenințat fiind la tot pasul de fiare sălbatice. Suferă frigul groaznic din ținuturile cu zăpadă veșnică sau căldura de nesuferit a puștiurilor.

Fără altă armă decât crucea, misionarul se apropie cu blândețe de păgâni, învață limba lor și trăește alături de ei într-o sărăcie pe care nu ne-o putem închipui.

Iată ce scrie un misionar: „Hranae miserabilă. N'avem nici sare, nici untdelemn, nici fructe, nici pâine, nici vin. Toată mâncarea noastră e un fel de supă, pregătită cu grâu, strivit între două pietre și câte odată măcinat Nimic nu se aseamănă mai mult cu această supă, ca cleiul care servește la tapetarea pereților” (Sfinții și

Fericiții din Societatea lui Isus).

De multe ori, misionarul trebuie să plătească cu viața curajul lui, fiind ucis de sălbatici, și aceasta o face numai din dragoste pentru Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor. Acesta e misionarul!

Pentru ca munca misionarilor să aducă roade, trebuie multe lucruri: lăcașuri de rugăciune, școli, spitale, orfelinăte, îmbrăcăminte, hrană pentru misionari și pentru săracii cari trebuiesc ajutați, iar la toate acestea trebuiesc bani, pe cari misionarii nu îi au. În dorința de a veni în ajutorul misionarilor, mai marii bisericești, au rânduit o anumită „Ziud Misionară” care cade anul acesta pe ziua de 31 Octomvrie. Cu prilejul acestei zile avem două lucruri de făcut:

1. Să ne rugăm pentru sfințele Misiuni; să ne rugăm ca bunul Dumnezeu să întărească pașii și să ocrotească pe misionari. Despre sf. Teresa se spune că a convertit prin rugăciunile sale mulți păgâni. Și când e vorba de rugăciune, fiecare creștin — bogat sau sărac — poate să o facă. Scusă nu este.

2. Să sprijinim misiunile cu fapta, dând bucuroși obolul nostru. Adevărat, că vrémurile sunt grele, dar să luăm pildă dela acei creștini săraci din China, despre cari scrie un Episcop: „Într-o comunitate creștină compusă din vreo 40 de familii, după ce misionarul a explicat importanța zilei,

catehetul a luat cuvântul și a spus celor prezenți: noi vom ajuna ziua întreagă și vom da la propagarea credinței ceea ce am fi cheltuit pentru nutreământ. În acea Duminecă la coșurile caselor nu se vedea fum de loc și așa s'au adunat 10 dolari”. — (Misionarul).

Să nu rămânem nepăsători la apelul zilei Misionare! Să dăm după puterile noastre; să dăm fiind convinși că asigurăm banilor noștri cea mai sigură fructificare. Făcând așa bunul Dumnezeu va răsplăti însutit obolul nostru!

Pr. Lucian Boclat

Apucături rusești

Visul de totdeauna al Rusiei a fost ieșirea la Marea Mediterană. Pentru aceasta au luptat țării de odinioară. Petru cel Mare în testamentul său a lăsat cu limbă de moarte că Rusia să nu aibă odihnă, până când nu va pune mâna pe strâmtoările Dardanele și Bostor.

Azi țarismul nu mai este. Rusia o conduce Stalin și oamenii lui. S'au schimbat conducătorii, dar a rămas gândul, dorința de a stăpâni.

În ultimii douăzeci de ani, Sovietele s'au pregătit din greu de războiu. Prin puterea armelor voesc să ingenuche cât mai multe popoare.

Până la conferința dela Moscova nu sunt decât câteva zile. Cele trei mari puteri, Anglia, Statele Unite și Rusia vor discuta situația războiului și condițiile păcii, care va veni. Ceea ce Uniunea Sovietelor nu a primit din partea Germaniei cu toate stăruințele făcute, de bună seamă, va cere să i-se dea din partea aliaților.

Un lucru este sigur, Rusia vrea să întemeze un imperiu

al popoarelor slave în Balcani, care să fie guvernat sub directa ei supraveghere.

Pregătirile pentru organizarea statelor balcanice deja au început.

În vremea din urmă se discută modificarea constituției rusești. În vederea aceasta s'au întocmit două proiecte. Unul este al lui Iaroslowski, care dă puteri mai mari comuniștilor, pe Stalin voind să-l facă „Conducător suprem”, iar al doilea este al comisariatului Vășinski, care mărește drepturile republicelor sovietice, spunând că republicele au adus ajutoare frumoase statului în războiul acesta.

După semnele de până acum, se va aproba proiectul lui Vășinski, pentru că acesta se năzduiește mai „bine” scopurilor rusești.

Prin astfel de măsuri, vecinii noștri dela răsărit cred că vor mulțumi țările balcanice. Făgăduiesc drepturi, libertăți, celor cari le primesc stăpânirea. Promit marea cu sarea, râuri de miere, bogății, numai să aibă cine să-i creadă.

Azi știe oricine, că acestea sunt numai apucături rusești. Cine cunoaște stăpânirea rusească din ultimii douăzeci de ani, știe ce a făcut Rusia lui Stalin pentru omenire. A alungat pe Dumnezeu, a închis bisericile, a omorât preoții, a distrus familia.

În urma făgăduelilor rusești, creadă cine o vrea, că Stalin își va schimba conducerea sălbatică de până acum. Noi, Românii, avem o zicătoare, care nu ne-a mințit niciodată: „Lupul își schimbă părul, dar năravul ba”.

Petru P. Baclu

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Ce sunt tainele?

Dacă luăm în mână un magnet și-l apropiem de un cui sau de o peniță, numai decât cuiul sau penița vor fi atrase în spre el, în măsură ca acestea rămân ca lipite de magnet. Putem noi însă pătrunde cu mintea puterea aceea de atragere a magnetului? Nu putem, oricât ne-am trudă. Vedem numai că penița se apropie și se lipește de magnet, de unde dela sine nu se mai deslipește. Ori, această putere de atragere a magnetului, pe care mintea omenescă n'o poate pătrunde, se numește taină: taină a magnetului în știință.

De ascultăm la radio, auzim îndată noutățile din lumea întreagă. Putem noi însă pătrunde puterea acestei gingașe mașinării, de a prinde din aer ca apoi să ne dea nouă celor ce ascultăm, atât de tare și de respicat, vorbele altor oameni, rostite la o distanță de sute și mii de kilometri? Nu! Nici aici nu putem pătrunde puterea atât de măestră a aparatului de radio. Și aici avem o taină.

Învățatul italian, Marconi, care a născocit aparatul de radio, a mai născocit încă ceva, și a-nume: În Brazilia prin anul 1930 creștinii catolici de acolo au făcut o statute uriașe în

cinstea lui Isus Cristos Rege, pe care învățatul Marconi din orașul Roma, adică dela câteva mii de kilometri distanță, a luminat-o noaptea cu lumină electrică. Iată și aici o mare taină. Și într'adevăr multe taine mai sunt în ogorul științei, cu toate acestea nu se îndoieste nimeni de ele, din contră sunt admise pe toată linia.

În sf. Scriptură încă întâlnim taine sau lucruri, despre cari știm că există și încă în cutare și cutare formă, cu toate că nu le putem pătrunde miezul și esența lor. Astfel, deși noi nu putem pătrunde cu mintea noastră mărginită, mintea cea nemărginită care este Dumnezeu, cu toate acestea noi știm că El există. Știm iarăși că Isus Cristos a luat trup omenesc, dar, ca să putem pătrunde în miezul ei întruparea Fiului lui Dumnezeu, nu o vom putea niciodată. Pentru ce? Pentru că și una și alta sunt taine, sau misterii. Taină sau mister este și felul cum Preacurata Fecioară Maria a conceput în sânul ei preacurat pe Isus Cristos dela Spiritul Sfânt. Taină este și nașterea lui Isus Cristos, pentru că Preasfânta Marie a fost fecioară înainte de a concepe pe Isus, fecioară a rămas și după conceperea lui Isus și tot fecioată a rămas și după nașterea lui

Isus Cristos. Știm apoi că toți oamenii se nasc cu păcatul strămoșesc, între cari însă Preacurata Fecioară Marie este aceea care s'a născut fără de acest păcat. Pentru care motiv i-se mai zice și Neprihănită Zămislire, precum însași a spus despre sine la Lourdes în Franța, în 1858, că e Neprihănită Zămislire, adică cea concepută fără de păcat. Taină este învierea Domnului, ca și înălțarea; pogorirea Spiritului Sfânt ca și adormirea Preasfintei Fecioare, când trupul ei preacurat a fost ridicat de îngerii Domnului la cer.

Fără îndoială că bunul creștin de toate aceste taine sau misterii, nu numai că nu se îndoieste, dar le crede cu aceea convingere cu care vede cum vine în spre el potopul de raze dela soare de dimineață, fără să știe cum iau ele naștere în soare. De altă parte, dacă omul ar putea pricepe tainele în miezul și esența lor, apoi atunci omul s'ar îngâmfa ca și îngerii cari au căzut, care om cu toate acestea este el destul de încrezut. Precum apoi de-am putea înțelege noi nemernicii pe Dumnezeu așa cum e El, apoi Dumnezeu n'ar mai fi Dumnezeu. Ori, noi tocmai din acest motiv trebuie să ne umilim înaintea Făcătorului a toate și să zicem: cât de minunate și de nepătrunse sunt lucrurile Tale, Doamne al puterilor!

Păr. Octavian Fulicea

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Doină

Doină cânt, ș'ăși mai cânta,
Dar mi, c'oi întârzia,
Și m'asteaptă mândruța
Ca să mă iubesc cu ea.
Ziua cânt, noaptea doinesc,
Pe mândruța o'nsoțesc.
Dă, Doamne, lună și stele,
Să văd casa mândrei mele.
Dă, Doamne, stele și lună
Ca să iasă în grădina.
Dă, Doamne, un nor sub stele,
Să vină 'n brațele mele.
Dă, Doamne, un nor sub lună,
Să putem sta împreună,
Și să stăm să ne iubim
C'amândoi ne potrivim.
Și la stat și la umblat
Ca doi porumbei la sfat,
Și la ochi și la sprâncene
Ca doi porumbei la pene.

Din Obreja-Alba.

IONEL ROȘCOVEL-OBREJA

Ioan Frunză-Verde

A fost odată un om foarte sărac, încât nu avea nici ce cina seara. Molt s'a rugat el de Dumnezeu să-i dea un copil, și abia la bătrânețe, Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea. Când a fost să-l boteze, nimenea din sat n'a vrut să-i fie nănaș, fiindcă omul era foarte sărac și lipsit, încât bietul de el s'a văzut silit să plece în alt sat și aici să găsească pe cineva care să-i boteze. Cum mergea el amărât pe drum, s'a întâlnit cu doi oameni, cari erau Dumnezeu și Sf. Petru coborâți pe pământ să mai vadă cum trăiește lumea.

Când a ajuns omul nostru pe lângă cei doi călători, le-a dat binețe zicând: „Noroc bun să dea Dumnezeu”. „Să fi sănătos” — răspuse moșneagul cel mai bătrân — dar unde te duci acum pe vremea aceasta rea și încă cu un copil mic în brațe? „Oh! Lasă-mă la Dumnezeu, că mă dor să-mi botez copilul acesta în alt sat, pentru că eu așa sunt de sărac, încât în sat la

mine n'am putut găsi pe nime să mi-l boteze”. „Adu-l încoace — zise moșneagul cel mai bătrân — să-l botezăm noi, dar să știi că n'avem ce-i da fiindcă și noi suțem nește dromeți săraci”. „Nu-i nimic — răspuse omul — numai să mi-l încreștinați”. Moșnegii au luat apoi copilul și l-au botezat, dar când s'au întors înapoi către casă, cel mai bătrân dintre ei i-a zis tatălui copilului: „Omule, când vei ajunge în marginea satului, vei vedea în mijlocul drumului o piatră. Dă numai cu piciorul în ea și vei afla acolo averea pe care noi o dăm ființului nostru”. Zicând așa, cei doi moșnegi s'au despărțit de omul nostru și au apucat o altă cale.

Ajungând omul în marginea satului a găsit piatra în mijlocul drumului și lovindu-o cu piciorul, de sub ea a ieșit o junică frumoasă de doi ani, de-ți era mai mare dragul să te uiți la ea. Junica a început a alerga în toate părțile și omul tare se necăja că nu o putea abate la drum, deoarece era cu copilul în brațe. În cele din urmă, vă-

zând că junica s'a îndepărtat tot mai tare din drum, și a zis: „Lasă-o să se ducă încâtrău vă vrea, pentru că și de o voi duce acasă, tot nu am cu ce să o țin, căci eu nu am fân și livezi, apoi la iarnă cine să-i facă grajdul să o țesele și să o adape?”

Ajungând acasă i-a zis muerii: „Acum muerie dragă mea mi-am botezat copilul, mulțumesc lui Dumnezeu, numai el și noi să fim sănătoși, de celălalte nu mai zicem nimic”. Copilul creștea ca din apă, în o zi ca'n doană, în doană ca'n nouă și într'un an ca altul în 3, încât când a ajuns vârsta de 6 luni era ca unul de 10 ani.

Ajungând la vârsta de 15 ani, a început a ieși între flăcăii satului, dar totdeauna venea acasă supărat. Întrebându-l părinții de pricina ceazului, el le răspundea, că toți feciorii satului îl batjocoresc spunând că el este nebotezat și păgân. Odată a venit și mai amărât, căci la un joc al flăcăilor pe el l-au scos dintre ei. A întrebat atunci pe tatăl său și pe mama sa, să-i spună,

Episcopul Ioan Bălan

Trecut-au 40 de ani de când a fost hirotonit preot P. S. Sa Episcopul Dr. Ioan Bălan dela Lugoj. Clerul și poporul din Banat au sărbătorit precum se cuvine pe mai marele arhiereu. Foile noastre bisericești au scris despre P. S. Sa și despre faptele P. S. Sale, prin cari rămâne un om mare în istoria bisericii noastre. Cititorii foii noastre îl cunosc din ceace scrie și din sprijinul pe care îl acordă foilor bisericești, recomandându-le cu multă căldură clerului și poporului din Dieceza Lugojului.

Episcopul Ketteler din Meinz spunea, că dacă Sfântul Apostol Pavel ar mai veni odată pe pământ, s'ar face ziarist și ar propovădui prin scris lumii întregi cuvântul adevărului, Evanghelia Domnului. Prin foi creștinești se poate răspândi multă lumină și multă învățătură. P. S. Sa Dr. Ioan Bălan este un iscusit scriitor bisericesc. De 40 de ani scrie pe înțelesul tuturor, spre a vesti miilor de cititori pe Cristos, spre a apăra Biserica de tot cuvântul rău rostit împotriva ei de necredincioșii vremii noastre. De 40 de ani P. S. Sa scrie în coloanele „Uniri” dela Blaj. A fost redactor și a scris multe studii la *Revista Catolică* ce se tipăria pe vremuri la București. Dacă răsfoești colecțiile foii noastre, întâlnești și numele P. S. Sale. A scris multe lucruri în *Cultura Creștină*, cea

mai de seamă revistă de știință și de viață bisericească greco-catolică. De când e Vlădică la Lugoj, scrie des în *Sionul Românesc*.

E bine să pomenim și alte lucruri, mai puțin cunoscute. P. S. Sa a scris și în limbi străine despre biserica noastră, ca și în alte țări să se știe ce a fost pe la noi. În Africa, la Cartagina a ținut o conferință despre „Martirii Sfintei Euharistii în Biserica Română Unită” și a tipărit-o în limba franceză. A scris și în limba latină despre vechile izvoare ale dreptului nostru bisericesc. A mai tipărit și în limba italiană. Trebuie să ne bucare faptul, că mai marii bisericești scriu în toate limbile.

Am lăsat mai la urmă cărțile românești ale P. S. Sale, fiindcă sunt mai multe și voim să vorbim mai mult despre ele. A muncit ani îndelungați ca să ne dea o nouă tălcuire românească a Sfintei Scripturi, după original. În biserica noastră s'au mai făcut traduceri biblice. E vestită Biblia tradusă de învățatul ieromonah Samuil Micu Clain, tipărită în 1785. A mai făcut o traducere Timotei Cipariu și una canonicul Smigelschi. Amândouă se păstrează în manuscris la Biblioteca Centrală Arhidiecezană din Blaj. Călugării franciscani din Moldova au tipărit Noul Testament și promit că în curând ne vor da toată Biblia. P. S. Dr. Ioan Bălan a tipărit Noul Testament (la Oradea, cu spri-

jinul I. P. S. Sale Dr. Valeriu Traian Frențiu și a două oară la Lugoj) și nu peste mult ne va da și Vechiul Testament într'o limbă tot atât de aleasă.

În 1914 a scris P. S. Bălan o carte despre limba cărților bisericești. A scris pe înțelesul tuturor „Viața lui Isus”, cea mai frumoasă și cea mai înălțătoare viață a Domnului și Mântuitorului nostru. A mai tipărit lucrări din domeniul trecutului bisericesc, în legătură cu dreptul bisericesc și cu știința liturgică. A tipărit și cuvântări și pastorale, adresate clerului și poporului din Dieceza Lugojului, sau viețuitorilor și viețuitoarelor după chipul îngereșc.

Am pomenit doar în câteva cuvinte scrierile P. S. Bălan, cu prilejul jubileului de 40 de ani de preoție. Îi dorim însă mulți ani de muncă rodnică în agrul lui Cristos. Întru mulți ani, Stăpâne!

Iosif E. Naghlu

Agristu-le, adu-ți aminte

că trebuie să sprijinești scrisul creștin catolic! Nu ceta cărți și foi care-ți atacă religia; de cumva ai de acestea, aruncă-le în foc, căci e mai bine ca să ardă ele, decât sufletul tău în gheenă! Ești tu abonat la o foaie catolică? Dacă da, indemnă-ai și pe alții să și-o aboneze?

Plătitu-ți-ai abonamentul?

De prin sate

Vizitația canonică

a I. P. S. Sale Dr. Ioan Bălan, Episcopul Lugojului, în parohia Minișul de sus

Parohia română unită Minișul de sus din protopopiatul Aradului a avut parte de mari bucurii sufletești în zilele de 27 și 28 Septembrie a. c. Aceasta datorită înaltei vizite a Excelenței Sale Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, care, mănât de dragostea părintească, a venit să-și cerceteze fiii sufletești și din această parohie.

Anunțată din vreme această vizită, preotul și credincioșii și-au dat toată silința, ca pe marele Păstor să-l primească cu toată cinstea, răsplătindu-i ostenețele împreunate cu acest drum.

Luni, 27 Septembrie la ora 18 Inaltul Păstor a fost întâmpinat la intrarea în plasă de dl pretor al plasei Târnavă, împreună cu dl N. Fărcaș secretar de plasă și dl D. Cladovan notar. Tot aici I. P. S. Sa a fost întâmpinat de fanfara parohiei și de un banderiu de călăreți, având în frunte pe dl inv. dir. Teodor Ceureanu. Apoi I. P. S. Sa, luând loc în foarte frumos impodobitul car tras de 6 boi, a intrat în parohie. La intrarea în parohie, unde era așteptat de toți credincioșii, a fost salutat de primarul comunei. În ușa bisericii a fost salutat de preotul parohiei, Păr. Simion Nossă.

În clipa intrării Arhiereului în biserică, corul mixt pe 4 voci a început să cânte „Pe Stăpânul”.

S'a săvârșit apoi vecernia, la sfârșitul căreia Excelența Sa îndeamnă lumea la spovedanie. Glasul Arhiereului a avut ascultare, căci la liturgia arhierească din ziua

dacă e cu adevărat botezat ori nu, fiindcă toți îl hulesc și-i zic păgânul satului. Tatăl său i-a povestit totul, cine și cum l-a botezat, și că nănașul său i-a dat ea dar o junincă, dară fiindcă el era singur, n'a mai putut a-lerga după ea, așa încât juninca s'a pierdut în lume. Auzind Frunză-Verde — că așa îl chema pe copil — una ca aceasta, i-a zis mamei sale: „Mamă dragă! fă-mi o pogace în vatră și mi-o pune în traistă, ca să mă duc în lume, să-mi găsec juninca pe care mi-a dat-o nănașul”. „Cum să mergi, dragul mumi, să ne părăsești acum la bătrânețe și unde ai de gând să cauți juninca, că doar de atunci de când ți-a dat o nănașul tău e mult?” Dar feciorul pe lângă toate rugămintele părinților și-a pus merindea în traistă și a plecat în lume.

Trecând el peste muni și peste ape și peste pustiri, ori unde întâlnea vreun om, îl întreba, nu cumva a văzut o junincă de trei ani, sură și frumoasă; dar toți îi răspundeau că n'au văzut și n'au auzit despre așa ceva. Ajungând aproape de marginea pământului,

a întâlnit pe dracul în chip de om. Și pe acesta l-a întrebat, dacă nu a văzut juninca lui? Dracul i-a zis că-i va spune, numai să i dea Frunză-Verde ce are mai scump la sufletul lui, „Tu omule — zise slăcăul — ești chiar fără de minte, cum o să-ți dau eu pe tata și pe mama, pe care-i am mai scumpi la sufletul meu?” „Nu pe părinți ți-i cer, — răspuse dracul — ci cu totul altceva, ce ai mai drag”. Dacă nu-mi ceri părinții — zise slăcăul — atunci îți dau orice, numai să-mi spui unde se află juninca”. „Acum dacă mi-ai făgăduit — îi zise dracul, pe care îl chema Parpanghel — du-te peste dealul acela și vei afla acolo o ciurdă mare de vite. Acelea-s toate prăsite din juninca ta, să le iei și să le duci acasă”.

Feciorul nostru peste deal a ajuns între mulțimea vitelor cari toate au alergat la el și-l lingeau pe mâini și pe umeri. Numai doi din ciurdă, cei mai frumoși erau săpărați fără de voce. Pe unul îl chema Murgaci și pe altul Că-laci. Murgaci avea în cornul cel drept un plop înalt, și în vârful

plopului un leagăn de mătasă, în care în toată zina odată, până sosia soarele la amiază, venea dracul și se așeza să doarmă. Văzând boii pe Ioan Frunză-Verde, au început a grăi unul către altul. „Murgaciule! — i-a zis Că-laciul — când se va așeza dracul în leagăn, aruncă-l cu cornul în sus, să se amestece în norii cei calzi de pe cer, și când va cădea pe pământ cu il voiu călca în picioare, de se va face tot fărâme”. Așa au făcut boii precum au grăit. Când s'a așezat dracul în leagăn, Murgaci l-a aruncat până în slava cerului, iar când a căzut jos, Că-laciul, l-a zdrobit cu picioarele.

După moartea dracului, Ioan Frunză-Verde s'a suit în leagăn dar numai cu o mână și cu un picior, și a dormit o zi și o noapte, apoi s'a suit de tot și a mai dormit o zi și o noapte, apoi s'a coborât jos. Boii cei doi i-au grăit atunci astfel: „Acum, stăpâne, a venit timpul să te însoiri. Du-te la împăratul roșu dincolo de Marea Neagră; acela are o fată foarte frumoasă; pe ea să o ceri tu de soție. A plecat fe-

ciorul nostru până la curțile împăratului roșu, și când a ajuns în casele lui, s'a înfățișat înaintea erailui, căruia i-a cerut fata de soție. Împăratul i-a răspuns: „Îți dau fata, dacă vei face ce voiu zice eu”. „Fac” — i-a răspuns voinic, numai să-mi spui ce, înălțate împărate”. Iacă-tă ce să-mi faci; eu am un câmp de 300 de jugăre, tu acela să-l ari, să-l sâmeni, să-l seceri, să-l imblătești, grâul să-l duci la moară, să-l macini, să faci pâine din el și să pui patru celaci în patru coțuri ale câmpului. Dacă vei face isprava aceasta, fata va fi a ta”.

(Va urma).

S. M.

Cursă de autobuz. Incepând din 4 Octombrie circulă din nou autobuzul între Făgăraș—Cincul—Agnita. Din Făgăraș pleacă la orele 4 d. m. și sosește în Agnita la orele 6:30 d. m. Din Agnita pleacă dimineața la orele 6:30 și sosește în Făgăraș la orele 8.

următoare s'au apropiat 153 de credincioși de sf. Taine.

Exceleanța Sa a rămas foarte plăcut surprins de gestul corului care în timpul unei a venit la casa parohială, unde a executat admirabil mai multe cântări Mariane. Exceleanța Sa a mulțumit coriștilor și conducătorului Iacob Stoica pentru dragostea arătată, indemnându-i, ca să fie membrii devotați în cor, pentru a lăuda așa de frumos pe Dumnezeu.

A doua zi, înainte de sf. liturghie arhierescă, I. P. S. Sa a boțezat 4 copii ai unei familii baptiste, dar revenită la sinul bisericii adevărate.

Liturghia arhierescă a fost minunată, toate răspunsurile fiind date de corul parohiei, care a cântat peste așteptări.

La sfârșitul sf. liturghii Exceleanța Sa a vorbit credincioșilor despre „Providența Dumnezeiască”.

Pentru credincioșii acestei parohii este prima liturghie arhierescă pe care au văzut-o, și nu e deci de mirare, dacă în timpul sf. liturghii s'au văzut mulți ochi plini de lacrimi. După sf. liturghie I. P. S. Sa a ținut ședință cu comitetul „Agrului” parohial sub președinția dlui Dr. Ioan Cosma medic în Tăuț, dând bărbatilor frumoase învățături pentru a fi creștini buni.

Imediat a urmat ședința Reuniunii Mariane a femeilor de sub președinția d-nei Reghina Nossă. I. P. S. Sa a indemnă femeile de a fi bune mame, de a se îngriji de împodobirea și curățenia bisericii.

Marți, 28 Septembrie la ora 17, I. P. S. Sa în sunetul clopotelor a părăsit parohia, lăsând în sufletul credincioșilor amintirea unei înalte vizite, pe care nu o vor uita niciodată.

Din Sânpaul; desmintire

Păr. Emil Dămian a publicat în numărul 17 din 25 Aprilie 1943, la pagina 4, un articol cu titlul: „Moartea unui fruntaș țăran din Sânpaul”. În acest articol s'au spus unele lucruri despre cari curatoratul bisericii din Sânpaul ne roagă, prin Prea-veneratul Consistor Arhiepiscopesc din Blaj, să publicăm următoarele:

1) Biserica din Sânpaul s'a edificat din cruțări, colecte și repartitii — 1000 Lei după jugărul de pământ — din partea credincioșilor puțini și săraci.

2) Pe timpul, când s'a edificat biserica, primcurator era bunul și harnicul credincios Ioan Bonta senior.

3) Schimbul caselor parohiale s'a făcut, fiind primcurator tot Ioan Bonta sen., care a stăruit mult pentru schimb. Diferența în bani s'a plătit din ajutorul primit dela județ, fiind prefect dl Dr. Zaharie Boilă, la cererea Părintelui Gheorghe Oancea.

Incernește svonul cu nepăsarea ta, și sugrumă-l cu neîncrederea.

Astra la Roșia de Secaș

Duminecă 10 Octombrie a avut loc o frumoasă serbare culturală, aranjată de despărțământul Blaj al Astei, în comuna Roșia de Secaș. La ora 2 d. m. au sosit în comună trimișii Blajului: domnii primpretor V. Micu Prof Ioan Vultur și Păr. Dr. Al. Todea, însoțiți de fanfara liceului de băieți „St. Vasile”. Oaspeții au fost primiți de Păr. Onoriu Damian parohul local, de dnii învățători Foglă și Muntean în fruntea tineretului și de dl dir. pens Ioan Damian, preș. Astei locale, în fruntea sătenilor.

După sosirea oaspeților în mijlocul satului, s'u îndreptat cu toții spre frumoasa biserică, a satului unde s'a făcut litia pentru eroii neamului și unde a vorbit duios Păr. Al. Todea. După frumoasa slujbă, la care a luat parte toată suflarea din comună, a avut loc serbarea Astei în curtea școlii.

S'au declamat poezii frumoase din partea elevilor din Blaj și a școlărilor din sat. Au vorbit mulțimii domnii primpretor V. Micu, dând frumoase îndrumări românești și creștinești și Prof. Ioan Vultur despre binefacerile și răspândirea presei bune. Fanfariștii liceului din Blaj, au înveselit mulțimea prin multele și frumoasele cântări naționale, sub conducerea dlui Oprea. La urmă a vorbit înflăcărat Păr. Onoriu Damian, mulțumind Blajului pentru cinstea ce o face în fiecare an Roșienilor, trimițându-le conferențieri iscusiți și cârți frumoase.

Astra locală a servit apoi prin doamnele inv. Foglă și Govor și prin dl primar Deac o gustare oaspeților. Roșienii sunt dornici de cultură Ei au primit trimișii Astei cu multă însuflețire și, deși ploaia mărunță a început să cearnă, au stat neclintiți locului, ascultând frumoasele cântări ale fanfariștilor.

Coresp.

Răscoliri de suflete la Hărănglab

De îmbelșugată ploaie de haruri cerești s'au împărțit în zilele de 13-25 Septembrie credincioșii din parohiile Hărănglab și Abuș cu filia Păucișoara, aparținătoare topopiatului Tărnăveni. Ostenind ca și în atâtea alte părți cu ținerea sf. misiuni populare, a venit și aici Păr. ieromonah dela Obreja Dr. Iosif I. Bal, prilejuind clipe de adevărată primenire sufletească.

Pregătiți din vreme, credincioșii din Hărănglab au așteptat cu multă nerăbdare pe părintele misionar în biserică frumos împodobită, în seara de 13 Septembrie, cântând Paraclisul. Încă în dimineața următoare mulți s'au imbulzit la sf. spovadă. După sf. liturghie, în ziua înălțării Sf. Cruci, s'a făcut procesiune euharistică (ieșire cu sf. Cuminecătură) la monumentul eroilor din mijlocul satului, unde s'a oficiat „Litia euharistică în timp de războiu”, urmată de o predică mișcă-

toare. Ordinea desăvârșită în care poporul condus de inv. Sălăgean Vasile și curatorul Valer Mesaroș, a însoțit Sf. Taină, cum și cântecele euharistice (de preamărire a sf. Cuminecături), cântate în timpul procesiunii de fetele și femeile din Reuniunea mariană, instruite și conduse de d-na preoteasă, Emilia Cipariu, au uimit pe privitorii unguri reformati și unitarieni, cari nu cunosc Sf. Cuminecătură, nici măreția și valoarea cultului Ei.

Adâncă reculegere sufletească, ne mai simțită până atunci a cuprins în decursul cântecelor neîntrerupte de „Te ador Isuse” și „O veniți către Isus”, nu numai pe cei străini de credința catolică, dar chiar și pe înșiși credincioșii cari pentru întâia oră în viața lor și-au simțit sufletele fremătate de o asemenea fericire. De 3 ori pe zi părintele misionar a rostit predici cu răsunet răscolitor și preschimbată de suflete, făurind în ascultători hotărâri tari de viață creștinească nouă și desăvârșitoare. Cele 229 cuminecări (aproape de 2-ori cât la Paștile fiecărui an), cununia unei perechi de concubini, binecuvântarea caselor credincioșilor și frumoasele daruri pentru orfanii adăpostiți la Obreja, oferite uneori din lipsurile lor chiar și de către reformati, reoglindesc transformarea sufletească și constințesc roadele misiunilor sfinte.

În seara de 16 Septembrie s'a făcut primirea solemnă în Reuniunea Mariană a 46 membre (34 femei și 12 fete), cari cu lumină aprinsă, în fața icoanei Preacuratei, împodobită în ghirlande, după rostirea promisiunii solemne de a sluji toată viața Maicii Preasfinte, au cântat frumos „Sub steagul tău, Marie”. Solemnitatea s'a desfășurat afară din biserică, din cauza numărului mare de asistenți, după care Părintele misionar pe un ton ridicat a ținut predica de încheiere a misiunilor, întipărind adânc în suflete hotărârile luate, străbătând și în multe suflete cari au putut asculta de acasă ecoul vocii trimis de dealuri.

La bucuria clipei s'a adăogat scrisoarea de mulțumire a Păr. Romul Cismaș și a curatorului parohiei Brezoi-Vâlcea, căreia credincioșii din Hărănglab i-au dăruit un clopot, dus și predat de Păr. canonic Iuliu Maior, fost administrator al Brezoiului.

Primind astfel de roade duhovnicești, Păr. Eugen Arieșan, protopopul districtual, a fost pe deplin înprețătit să-și talmăcească la încheierea solemnă din 17 Septembrie, emoția deosebită ce o simte, de câte ori vine la Hărănglab. Tot așa de îndreptățită mulțumire sufletească a putut duce cu sine Păr. misionar Dr. Iosif Bal la plecarea în sunet de clopote și însoțit până la un loc de cântecele duioase ale marianistelor, iar preotul local cu sfântă bucurie a putut strânge toate acestea în inima sa.

Datorințe agriste

Iubirea și apărarea Bisericii

Între multele datorințe ale membrilor Agrului este și aceea de a-și iubi și de a-și apăra, după puteri, pe toate căile drepte și cu toate mijloacele legale, contra ori și cui, Biserica. Despre această prețioasă și sfântă datorință vrem să vă scriu astăzi.

Noi Românii uniți, din mila lui Dumnezeu, facem parte din singura Biserică întemeiată de Mântuitorul nostru Isus Cristos: una, sfântă, catolică și apostolică. Această Biserică e din cale afară de frumoasă. E frumoasă în învățătura sa pe care necredincioșii și ereticii o combat de douăzeci de veacuri, fără alt rezultat decât acela de a o întări și mai mult! E frumoasă în morală sa pe care sunt siliți s'o admire până și cei fărădelege! E frumoasă în cultul său, în ceremoniile sale și în diversitatea riturilor! E frumoasă în istoria sa, în eroii săi fără număr: sfinții, martirii, mărturisitorii, fecioare și a. m. d.! E frumoasă în virtuțile mari și eroice pe care le a creat și le face să înflorească pe întreg rotogolul pământului! E frumoasă în Capul ei văzut, în Vicarul Mântuitorului, Papa dela Roma, în cei șaptezeci de cardinali, în cei peste o mie de vlădici, în cei peste un milion de preoți și în cei peste treisut-cincizeci de milioane de credincioși! E frumoasă în nenumeratele sale binefaceri pe care le-a răspândit și le va vărsa din belșug, până la capetul veacurilor, asupra omenirii!

Da! E frumoasă, și aceasta ne face să o iubim cât se poate mai mult. Noi Românii uniți avem un motiv special de a o iubi: ea ne-a scos din ghiarele calvinismului nimicitor și ne-a mântuit ființa neamului dela peire, când în 1700 ne-a reprimat după veacuri de rătăcire, la sânul și de mamă, hrărindu-ne și încălzindu-ne cu bogăția harurilor dumnezeiești și luminându-ne prin școlile sale înalte!

În multe țări Biserica noastră e persecutată, lovită cu fier și foc. E lovită în preoții săi care sunt arși de vii pe rug, jopăiți, împușcați și spânzurați alături de credincioși! E lovită în bunurile sale care sunt confiscate și împărțite călșilor! E lovită în altarele sale care sunt profanate în fel și formă! E lovită în învățătura sa, cecece dovedește că este cea adevărată. Fiți liniștiți, că de n'ar fi ea aci pe pământ cea mai înaltă reprezentantă a adevărului și a binelui, lumea rea ar lăsa-o în pace așa cum e lăsat protestantismul sau mahomedanismul. E lovită în morală sa, pentru că e fără milă față de desfrân, minciună, lăcomie și blasfemie! Gloria de a fi perse-

Știri scurte politice

Anglia nu mai recunoaște regelui Italiei titlul de împărat al Etiopiei și rege al Albaniei.

Comandantul german al Romei a dat un comunicat, prin care declară că Vaticanul rămâne stat liber și neutru.

La 10 Octombrie, chinezii naționaliști au serbat ziua națională a Chinei. Cu această ocazie Fuhrerul Adolf Hitler a trimis președintelui consiliului de miniștri al Chinei naționale o telegramă de felicitare.

În Cuba dela 1 Februarie bolșevicii au pierdut 355.000 oameni, 10405 tancuri, 291 tunuri și 2281 avioane.

Se desminte știrea că Portugalia ar fi dat ultimatum (hotărâre care nu se mai poate schimba și după care urmează declarație de războiu) Japoniei, ca să-și retragă trupele din insula Timor.

Numărul indienilor, cari se înrolează în armata națională de eliberare a Indiei, crește din zi în zi.

Englezii au debarcat în insulele Azore, cari se află în oceanul Atlantic, la apus de Portugalia.

Guvernul italian fascist vrea să convoace adunarea constituțională, pentru a schimba constituția.

În India mor de foame cam 1000 oameni pe săptămână.

La 16 Octombrie, s'au împlinit doi ani dela cucerirea Odesei de către trupele române.

Conferința aliaților dela Moscova s'a amânat. Ea va începe numai la 20 Octombrie.

Intr'o singură zi au fost doborâte deasupra Germaniei 170 avioane americane.

Japonezii au lupte grele în apropierea insulei Noua Guinee și în golfoul Oro.

În frontul finlandez nu s'au făcut schimbări.

Oraș din Mexico pustiit. În ziua de 13 Octombrie s'a abătut asupra orașului Maratlan din Mexico, America de Mijloc, un vânt groaznic, care a omorât 17 oameni și a rănit 40. Mii de inși au rămas fără adăpost. Toate firele electrice, telefonice și telegrafice au fost nimicite și mai multe poduri așderea.

Știrile săptămânii

Grijiți de copii! Trei copii din Glogovașului Aradului au zlit pe câmp niște cartușe neexplodate și au început a se juca cu ele. Deodată cartușele au explodat și au omorât pe un copil de 3 ani și pe al doilea de 5 ani al lui Johann Schäfer, iar pe al treilea, de 11 ani, l-au rănit.

Vagon direct Sibiu—Turda. S'a pus în circulație un vagon de cl. I și II între Sibiu și Turda. Din Sibiu pleacă acest vagon cu trenul personal dela 16,05 și sosește la Turda la orele 23,53. Dela Turda spre Sibiu pleacă la 4,55 și sosește la Sibiu la 12,10.

A murit văduva poetului Gheorghe Coșbuc. Luni 11 Octombrie a murit la București văduva marelui nostru poet Gheorghe Coșbuc, în vârstă de 77 ani. Răpofata se trăgea din familia Sfetea, unul dintre cei mai mari editori (care tipărește cărți) ai Bucureștilor. După moartea poetului, întâmplată în Mai 1928, văduva s'a retras între ai săi, iar în vara anului trecut a predat toate manuscrisele și cărțile marelui poet Academiei. La înmormântarea de Miercuri 13 Octombrie a luat parte lame multă, mai ales însă refugiați născuți. A vorbit frumos la mormânt canonicul Dr. Titus Mălbi protopopul Bucureștilor, și dânsul refugiat din județul Bistrița-Năsăud.

A căzut pe drum și a murit. Judecătorul dela Isalta Carte de Conturi din București Gheorghe Ilioniu s'a simțit rău tocmai când trecea drumul. Ajungând cu greu la casa cea mai apropiată, a cerut unei doamne, care se afla în ușe, să-i pregătească o cărpă udă pentru inimă. Pe când uda doamna cărpa, judecătorul s'a prăbușit la pământ și a murit. El suferea de inimă.

S'a căsătorit fiica împăratului Japoniei. La 15 Octombrie s'a căsătorit fiica împăratului Japoniei. Numele ei este Saige-ko și are 18 ani, iară a mirelui Morihiro. De 29 de ani nu s'a mai întâmplat căsătorie în casa împărătească japoneză. În ziua de 2 Oct. ei au schimbat darurile pe cari obișnuiesc a și le da mirii, și prin aceasta logodna a fost încheiată.

Și-a omorât prietenul. Un omor înfiorător s'a petrecut în orașul Constanța Minorul Scarlat Gheorghe și-a omorât prietenul, pentru că acesta avea o soție frumoasă, pe care a început să o iubească. Iată cum s'au petrecut lucrurile: Gheorghe Scarlat era prieten bun cu Gheorghe Ciobanu, un tânăr

de 20 ani, căsătorit cu o lucrătoare dela fabrica Geta. Aproape în fiecare seară mergeau împreună înaintea nevestei lui Ciobanu și se reîntorceau apoi acasă toți trei, glumind și râzând. Gheorghe Scarlat, îndrăgostindu-se de nevasta prietenului său, și-a pus în gând, să omoare pe Ciobanu. Zis și făcut. Într'o seară, pe când mergeau spre casă, Scarlat a început să se certe cu Ciobanu. La un moment dat, a scos un cuțit pe care l-a implantat în gâtul prietenului. Ciobanu s'a prăbușit la pământ într'o baltă de sânge. A fost dus la spital, dar, după chinuri grele, a încetat din viață. — Bine zice românul, că de mulțori prietenul îți pune capul.

Ș-a omorât clopotul. Clopotarul de 18 ani al bisericii catolice dintr'un sat francez trăgea clopotul cel mare, când deodată a auzit o pocnitoră și apoi marele clopot de 6000 kgr. a căzut pe el omorându-l.

Barcă de acum 5000 de ani. În cursul unor lucrări întreprinse în mlaștințele dela Faested (Dania) s'a descoperit o barcă despre care span învățații, că ar fi de 5000 de ani. Barca este făcută dintr'un trunchiu de anin și nu de stejar.

Copil omorât de automobil. Automobilul condus de șoferul Dima Gheorghe a trecut peste copilul Barbu Constantin, în vârstă de 8 ani, din comuna Brătășanca, care tocmai voia să treacă drumul. Băiețușul a fost lovit atât de greu, încât a murit înainte de a ajunge la spital.

Darul Fuhrerului. Toți soldații germani, cari au luptat pe frontul de răsărit, în Italia, Grecia, Serbia, Croația și Norvegia și cari se reîntorc acum în patrie răniți, la intrarea în Germania primesc din partea Fuhrerului în cinste pachete cu alimente, sau bani pentru a cumpăra mâncare.

Trei copii dispăruți. În zilele trecute, au dispărut la Timișoara dela locuința părinților: Ardelean Corneliu de 10 ani, Păscuțiu Gheorghe de 12 ani și Păscuțiu Ștefan de 13 ani. Până acum nu s'a dat de urma lor. Poliția face cercetări.

Accident de autobuz. O groaznică nenorocire s'a întâmplat pe soseaua Brașov — Câmpulung (Muzcel). Un autobuz c. t. r. s'a răsturnat în timpul mersului într'o prăpastie, în apropierea comunei Mociul de jos Sunt morți și răniți.

Atac banditesc. Într'una din nopțile trecute, doi hoși au intrat în locuința colonelului de rezervă d. I. Bereșteanu din București, ca să-l jefuiască. Ordonanța care i-a descoperit tocmai când voia

să intre în casă, a fost tăiat cu cuțitul. După aceasta, spărgătorii au fugit. — Ordonanța în stare gravă a fost transportat la spital. Poliția face cercetări, pentru a prinde hoșii.

„Relicve dela Închentie Micu”. Sub acest titlu dl profesor N. Comșa dela Liceul de băieți din Blaj propune, în numărul din dia 13 Octombrie al ziarului „Tribuna” din Brașov, ca să se adune tot ce a rămas dela marile vlădică și întemeietor al Blajului și să se așeze în Muzeul Blajului, ca să se poată convinge toată lumea, ce mare om a fost acel întemeietor al politicii noastre naționale.

Hoși de vite. Legiunea de jandarmi a județului Brăila a arestat zilele trecute trei hoși, cari furau din pășune vitele locuitorilor și le vindeau apoi în alte comune. Fiind dați în judecată, tribunalul i-a condamnat după cum urmează: Ioan Datcu a primit 4 ani închisoare corecțională, iar Costache Bratosin și Dumitru Goriuc câte 3 ani închisoare corecțională. În afară de aceasta trebuie să plătească oamnelor prețul vitelor furate.

A prorocit sfârșitul războiului. Un anume Aurel C. Ionescu din București, om de 42 ani, și-a cheltuit toți banii cari i-a avut, 1400 Lei, ca să vină la București și să tragă, în seara zilei de 29 Septembrie, la orele 20, clopotele catedralei, ca să vestească lumii, că războiul se va sfârși în luna Octombrie 1943 și România va birui. Acelaș lucru l-a făcut și în 1939, în luna Iulie, prorocind începutul războiului și trăgând și atunci clopotele catedralei din Sibiu. El susține că în 1940 a prorocit uciderea lui Armand Călinescu și în 1941 războiul României cu Rusia. Atunci în 1939 cât și acum a fost prieten de poliție și dus la casa de nebuni.

Câți refugiați din Ardeal au venit. Comisariatul Refugiaților constată oficial că numărul refugiaților din Ardeal este de 205.193, dintre cari 27.922 sunt țărani, iară 22.907 studenți și elevi. Și nu se uite că aproape toți aceștia sunt greco-catolici, așa că numărul românilor uniți din România de astăzi se ridică prin ei la peste 600.000, adică a trecut de mult de un jumătate de milion. Asta pentru că să se știe.

O nenorocire O mare nenorocire s'a întâmplat în portul Constanța. O greutate de mai multe kilograme a căzut peste fochistul Gheorghe Dobre, zdrobindu-i piciorul drept. În stare gravă a fost dus la spital.

† Alexandru Pop Sovaresi preot român unit în Boteni, a adormit în Domnul la Turda

Contractul de ucenicie

E bine ca fiecare părinte, care dorește să-și dea copilul, după ce a implinit vârsta de 14 ani, ca ucenic, să cunoască drepturile și îndatoririle, sale înainte de a încheia contractul de ucenicie cu viitorul stăpân al băiatului.

De aceea dăm mai jos, după formularul tipărit gata de Camera de Muncă, un astfel de contract de ucenicie. Citindu-l cu atenție, fiecare își va putea da seama de obligațiile și drepturile ce le va avea de pe urma încheierii contractului.

Iată că badea Gheorghe Sălăgeanu, plugar din comuna Teiuș, are are o casă grea cu 6 copii, și să dea pe fiul său Valeriu ca ucenic la maestrul brutar Traian Muntean din Alba-Iulia.

Băiatul Valeriu Sălăgeanu, trecut de 15 ani, e bine dezvoltat, viu, iar școala primară a absolvit-o cu o medie de 8,50 și are mare dragoste de a fi brutar. Cât o fi băiatul de puțin cunoscător al vieții, el a aflat totuși că meseria de brutar e foarte bănoasă, căci fiecare om se roagă către Cel de Sus, să-i dea „pâinea cea de toate zilele”, — iar pâinea aceasta trebuie s'o și facă cineva mai ales la orașe, unde locuitorii sunt adunați laolaltă peste măsură, și nimeni nu poate să aibă cuptor de pâine ca la sate.

Plugarul Gheorghe Sălăgeanu gându-l pe brutarul Munteanu ca om harnic, cu bune socoteli, care trăiește numai pentru familia lui și nu umbla prin cărciumi, — s'a dus la el, să stea de vorbă, dacă îl poate primi pe copilul său ca ucenic.

Întâmplarea făcu ca și brutarul să-l primească cu brațele deschise, fiindcă tocmai avea de gând să angajeze ucenic, nu numai să se folosească de el, — spunea — ci să-l învețe la această frumoasă meserie, pe care el o făcea cu tot sufletul.

Cei doi români s'au sfătuit o seară întreagă, s'au înțeles, au făcut contractul, a doua zi au prezentat copilul dlui doctor dela Asigurările Sociale, care l-a găsit sănătos. Au plătit apoi taxa de 30 lei pentru înregistrarea contractului, s'au dus la Oficiul Camerei de Muncă unde au cerut înregistrarea contractului de ucenicie.

Contract de ucenicie

Intre Traian Munteanu, cu sediul în comuna Alba-Iniia, Strada Vlad Tepeș Nr. 22, județul Alba, de naționalitate română, de religie ortodoxă, de ani 36, căsătorit, de pro-

fesie brutar, posedând brevetul de meserie Nr. 244 din 23 Iulie 1933, eliberat de Camera de Muncă Sibiu, ca patron de o parte, și

Intre Gheorghe Sălăgeanu domiciliat în comuna Teiuș, Strada Gării Nr. 12, județul Alba, reprezentant legal al minorului, de altă parte s'a încheiat, în conformitate cu legea pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor, următorul contract de ucenicie:

Subsemnatul Traian Muntean, ca patron, primesc pe Valeriu Sălăgeanu, născut în anul 1928 luna Aprilie ziua 9 în comuna Huedin județul Cluj, de naționalitate română, de religie ortodoxă, absolvent a 7 clase primare, ca ucenic în întreprinderea mea de brutărie, din comuna Alba-Iulia, Strada Vlad Tepeș Nr. 22, județul Alba, și mă oblig a-l învăța meseria de brutar pe timpul și în condițiile de mai jos.

Subsemnatul Gheorghe Sălăgeanu, ca reprezentant legal, accept starea de ucenicie în numele minorului Valeriu Sălăgeanu, pe timpul și în condițiile care urmează, declarând că minorul nu este legat printr'un contract de ucenicie valabil, încheiat anterior.

Durata contractului. Durata acestui contract de ucenicie este de 3 ani consecutivi, dela 1 Iulie 1943 până la 30 Iunie 1946.

Termenul de încercare prevăzut la art. 26 din lege este de 3 luni.

Obligațiile patronului. Subsemnatul patron îmi iau următoarele îndatoriri în legătură cu învățarea meseriei, educația și ocrotirea ucenicului, salarizarea și întreținerea lui:

1. **Învățătura practică a meseriei.** Mă oblig să-l învăț în conformitate cu art. 22 din legea personal sau printr'o persoană anume însărcinată, îndeplinind condițiile legii, punându-l să execute numai acele munci și servicii, care sunt în directă legătură cu meseria potrivite cu vârsta, puterea fizică și însușirile sale și numai în timpul orelor legale de muncă.

2. **Cursuri profesionale și educație.** Mă oblig să-l înscriu la cursurile profesionale de ucenici, acordându-i timpul pentru a le urma, procurându-i cele trebuitoare învățaturii și supraveghindu-l să urmeze regulat la cursuri.

Voiu supraveghia de asemenea purtarea ucenicului în întreprindere și în afară, ocrotindu-l.

3. **Concediul.** Mă oblig a acorda ucenicului un concediu de odihnă de 15 zile în fiecare an, în afară de sărbătorile legale (potrivit art. 33).

4. **Salarizarea.** Ucenicul Valeriu Sălăgeanu va primi în primul an un salariu de 2.000 Lei lunar, în al 2-lea de 3.000 Lei lunar, iar în al 3-lea an de 3.500 Lei lunar. Dacă se va purta bine, îi voi da în fiecare an un costum de haine și o pereche de bocanci.

În general voi respecta toate dispozițiile legale în favoarea u-

cenicului și voi îngriji de el ca un bun părinte de familie.

Obligațiile ucenicului: Eu Valeriu Sălăgeanu mă oblig, să mă port cuviincios atât în întreprindere, cât și în afară; să îndeplinesc conștiincios și cu bună credință lucrările sau însărcinările ce mi-se vor da; să îndeplinesc toate îndatoririle prevăzute în contract, regulamentul de muncă sau legi; să păstrez secretul întreprinderii și să nu îndeplinesc nici o ocupație fără consimțământul patronului.

Obligațiunile reprezentantului legal: Subsemnatul Gheorghe Sălăgeanu, ca tată, reprezentant legal al ucenicului, mă oblig, să îngrijesc ca ucenicul să corespundă obligațiilor din prezentul contract. Voi supraveghea purtarea și viața ucenicului în afară de întreprindere și la cursurile profesionale, voi lua măsurile trebuitoare unei bune pregătiri și creșteri.

3. **Întreținerea ucenicului.** Întreținerea ucenicului cade în sarcină părintelui Gheorghe Sălăgeanu în felul arătat mai jos:

Copilul va fi internat în Căminul de Ucenici din Alba-Iulia. Plata ucenicului se va vărsa administrației Căminului, iar în cazul că nu ar ajunge subsemnatul părinte Gheorghe Sălăgeanu mă oblig a completa.

Desființarea contractului: Contractul de față se desființează în cazurile prevăzute de lege.

Orice neînțelegere ivită în cursul aplicării acestui contract se va supune judecătorei de muncă, în circumscripția căreia se află sediul întreprinderii, iar acolo unde nu există asemenea instanță se va supune judecătorei de ocol, în a cărei circumscripție se află sediul întreprinderii. Patronul este obligat să anunțe rezilierea Camerei de muncă.

Făcut și semnat în trei exemplare din care câte unul pentru fiecare parte contractantă, iar unul se va păstra în arhiva Camerei de Muncă.

Anul 1943 luna Iunie ziua 1.
Patron: ss. Traian Munteanu

Reprezentant legal:
ss. Gheorghe Sălăgeanu

Ucenic: ss. Valeriu Sălăgeanu

Prezentul contract s'a înregistrat la Oficiul Camerei de Muncă din Alba Iulia sub Nr. 46 din luna Iunie ziua 2 anul 1943.

Șeful Oficiului:
ss. Constantin Petrescu

După ce contractul a fost înregistrat, i-s'a dat număr și s'a aplicat ștampila, un exemplar din contract a fost luat de Traian Munteanu brutar, al 2-lea de Gheorghe Sălăgeanu, tatăl copilului, iar al 3-lea a fost reținut la Oficiul Camerei de Muncă.

În felul acesta tânărul Valeriu Sălăgeanu a ajuns să fie ucenic brutar în toată legea, împlinindu-i-se dorința.

Poate cu timpul se mai auzim de el...

Gr. Mărcuș

DOCTORUL SAZELOR

Sifilisul

— Sirenția. Cel pierit —

(Urmare și sfârșit)

Trece vremea, trec anii, blânde de ploae îi mai ies omului din când în când pe piele, ba poate că și părul de pe cap îi cade, de par'că este o piele mâncată de molii, și cu vremea semne de blânde de ploae nu mai are. Dară diavolul din om nu a adormit cu totul, așa că într'o bună zi, pe când feciorașul de odinioară este om însurat cu familie, poate chiar primar în sat, sifilisul îi răsufală în nas, în ceru gurii, îi roade oasele ori îi strică creierul sau șira spinării și ajunge nebun în spital ori olog la pat. Deosebit de nenumărate nenorociri pe cari sifilisul le poate da păcătosului (celui ce s'a ales cu boală din viața de destrău), între timp s'a însurat, își îmbolnăvește soția și blăstematul spirochet. blăstemata boală, nu cruță nici pruncul în pântecul mamei sale. Femeia celui cu boală pierde — avortează deodată — copil după copil, până când, după 10—20 ani de căsnicie, după ce boala s'a învechit, reușește și ea a da naștere unui copil, care va fi un om „ne om” pe toată viața sa, apăsând asupra lui „păcatele părinților”. Copilul născut din părinți cu sifilis este cu totul schimonosit, slăbit, urât și ca îmbătrânit, după naștere; i-se înfundă nasul și se umple de puroi pe palme și pe tălpi, îi ies fel de fel de beșici cu puroiu, ficatul i-se umflă în el, la cap face apă care mai târziu atacă creierul, iar copilul devine idiot, nebun ori schilav. Aceasta este pe scurt povestea sifilisului necleuit.

Când însă omul își recunoaște „păcatul” și merge la medic, la dispensarul sau spitalul cel mai apropiat, va fi scăpat de boala sa, dar bine să știe, că numai făcând injecții trei ani dearândul. De aceea mai ușor este, să te păzești de o boală, decât a scăpa de ea, că „paza bună păzește primejdia rea”, omul — tânărul sau tânăra — pe uriunde va umbla, să-și păzească „omenia” sa și poruncile Domnului și atunci nu e amenințată de cea mai grozavă boală, care este sifilisul.

Dr. Ion Frățilă

dopă grele suferințe, împărțit cu sfințele Taie, în etate de 65 de ani și 42 de ani de căsătorie și de procreție. În mormântarea s'a făcut în ziua de Sâmbătă, 9 Oct. în cimitirul gr. cat. din Turda Veche, din biserică. — Fie-i partea cu dreptii!

Cărți nouă

Andrei Plaian: Istoria Bisericii pentru clasa IV-a a școlilor secundare, Tipografia Seminarului Blaj, 1943. 170 pagini de mărimea 20/11 cm. Prețul Lei 190.

Păr. profesor Plaian, care este și directorul Gimnaziului Industrial „Sf. Iosif” din Blaj, a fost însărcinat de către Comisiunea Catehetică Mitropolitană, să scrie istoria bisericii pentru clasa a IV-a a școlilor secundare. Sfinția Sa a și împlinit această sarcină și a îndeplinit-o într-un mod cât se poate de norocos. Cartea este frumoasă, tipărită pe hârtie bună, cu multe și frumoase chipuri, așa că e o plăcere să o citești.

Ar fi bine ca să o citească nu numai elevii la școală, ci și credincioșii noștri cât mai mulți, ca să poată vedea luptele mari pe cari le-a avut biserica în cele aproape 20 de veacuri de când sf. Petru și urmașii lui conduc naia Bisericii.

Episcopul Petru Pavel Aron, de B. Stanciu, Nr. 2 din biblioteca: Oamenii Blajului. Blaj, Tipografia Seminarului, 1943. 64 pagini de mărimea 16/12 cm. Lei 50.

Hotărârea frumoasă a câtorva profesori tineri din Blaj, de a scrie viețile marilor blăjeni și de ale publica în biblioteca: „Oamenii Blajului” se duce în deplinire. După broșura Păr. profesor Nicolae Comșa despre marele mucenic al neamului și întemeietor al Blajului episcopul Inocențiu Micu Clain, iată că apare și această a doua broșură care ne arată viața și activitatea întemeietorului școlilor din Blaj, a postelnicului și milostivului vlădică Petru Pavel Aron.

Nu cred, să mai existe neam care să fi avut atâția episcopi mari, cum i-a avut ramura unită cu biserica Romei a neamului românesc. Acești episcopi au fost adevărați părinți și binefăcători ai neamului, părinți ca și cari nu prea au avut alte neamuri.

Citind broșura Păr. profesor V. Stanciu, scrisă cât se poate de limpede și de plăcut, într-o frumoasă și curgătoare limbă neaș românească, nu știi, ce să admiri mai mult, pe omul desăvârșit, pe episcopul înțelept și prevăzător, pe ctitorul de școli, pe întemeietorul tipografiei din Blaj ori pe scriitorul bisericesc. Căci acest episcop mort în faimă de sfânt toate aceste mari însușiri le-ă avut îmbelșugat.

Inchinându-ne memoriei sale, rugăm pe cetitorii noștri, să nu pregete, a-și cumpăra această broșură, cerându-o dela toate librăriile din țară sau direct dela Librăria Seminarială din Blaj.

Când scriești ori trimitești bani, arătați-ne totdeauna, și neapărat, și Nr. din stânga fășii, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile Dvoastre.

O bandă de spărgători

Trei tineri, dorind să se îmbogățească fără să lucreze, s'au întovărășit și au format o bandă de hoși pe care au numit-o „banda celor trei”.

Fiind informați că dl Ion Costantinescu, domiciliat în București, strada Uranus Nr. 39, ar avea vreo 30 milioane lei, și-au propus să-l jefuiască.

În timp ce unul dintre ei a rămas în stradă ca să păzească, ceilalți doi au intrat în locuința d-lui Ion Costantinescu, spunând că sunt funcționari dela primărie și că au venit să controleze clădirile.

După ce au bătut pe proprietar și i-au astupat gura cu cârpe ca să nu strige, spărgătorii au deschis cassa de bani și au furat banii pe cari i-au găsit.

Politia, făcând cercetări, a prins pe cei trei hoși. Ei sunt: Nicolae Anghelescu de 21 ani, dezertor, absolvent a 7 clase de liceu; Traian Constantinescu de 19 ani, elev particular, și Petru Vulpoi de 21 ani, absolvent a 4 clase de liceu. Așadar toți trei oameni cu școală.

Se crede, că tâlharii vor fi condamnați la moarte, deoarece au atăcat un bătrân, care nu era în stare să se apere.

Zadarnic știi carte, dacă nu ai teamă de Dumnezeu și nu-i împlinești poruncile.

Adevărul nu se spune în șoaptă, deci cine pleacă urechea la șoapte acela aude numai minciuni.

Nu gusta din casanul care clocotește minciuna căci riști să te arși.

Nu este Român Unit, care nu citește

„UNIREA POPORULUI”

Cunoștințe folositoare

Lucrările agricole de toamna

Câmpul este ca o carte deschisă.

Vizitând hotarul oricărei comuni, constăți că culturile se deosebesc unele de altele dela parcelă la parcelă. — Pe fie-

care parcelă se poate ceti calitatea proprietarului. — Aici se vede un lan frumos de grâu sau de porumb, dincolo de brazda megieșă, la nici un metru depărtare, se observă o cultură slabă de grâu ori de porumb, plină de burueni, cu spice sau știuleți mici. — Deci, în foarte multe locuri nu e pământul de vină că bucatele sunt rele, ci proprietarul — omul.

Proverbul „Omul sfințește locul” se aplică în agricultură mai mult decât ori unde.

Omul harnic, priceput și cu cunoștință de agricultură rațională, lucrează la timp și bine, și are recolte bune.

Toți plugarii trebuie să lucreze bine și la timp.

Acum în timpul toamnei trebuie să se execute următoarele lucrări:

Până la 20 Octomvrie crt. să se termine însămânțările de toamnă. După experiență îndelungată s'a constatat că timpul cel mai bun de semănat este între 1 până la 20 Octomvrie.

Nu așteptați ploile de toamnă, ci începeți semănatul imediat.

Semințele trebuie tratate contra marelui și tăciunelui. La toate Cămerile Agricole, Ocoalele Agricole și administratorii agricoli comunali se găsesc prafuri de tratat semințele.

Nu se admite folosirea pietrei vinete pentru tratatul semințelor, deoarece se găsește din ce în ce mai rar și nu ajunge nici pentru stropitul viilor.

Să nu se samene nici un bob netratat, pentru că numai în felul acesta se obțin bucate sănătoase.

Să se are adânc toate terenurile eliberate de porumb, cartofi ș. a., pentru ca la primăvară toate semănăturile să fie făcute în semănături de toamnă.

Arăturile de toamnă înlesnesc înmagazinarea unei cantități mari de apă, provenită din ploi și zăpadă, care va fi folosită de plante în timpul secetelor mari.

Sărurile se topesc. Pământul se dospește. Primăvara se lucrează ușor.

Cei care au avut anul acesta porumb în arături de toamnă și l-au săpat de trei ori, au obținut recoltă bună cu toată seceta nemaipomenită.

Tot acum toamna trebuie să se aleagă din mijlocul lanului, porumbul necesar însămânțării viitor.

Se aleg știuleții (ciucalăii) de pe firele mai coapte și cari au 2—3 știuleți.

Porumbul de sămânță se păstrează în pod în jurul hornului sau acățat pe rudă în casa dinainte.

Ing. Agr. Șef Victor Rusu

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcția Silvică.
Inspectoratul Silvic Sibiu.
Serviciul Silvic Jud. Blaj.

Publicație

Se publică spre generală cunoștință, că în ziua de 25 Octomvrie în pădurea „Bisericii” parchetul anului 1943—44 proprietatea Bis. gr. cat. Sâncel, situată pe hotarul comunei Sâncel, se va vinde la licitație publică prin strigări, la ora 9, următoarele:

87 delnițe, formând parchetul anului 1943—44 în suprafață de fidejucirca 360 m. p.

Vânzarea se va face conform regulamentului de licitații și cu aplicarea regulamentului general pentru exploatarea pădurilor Statului publicat în Mon. Of. Nr. 106 din 12 August 1912, cum și condițiile speciale de care amatorii pot lua la cunoștință dela Ocolul Silvic Blaj. Supraoferte nu se primesc.

Șeful Serviciului Silvic Jud. Ing. Șef Silvic

IACOB NICOLESCU

110 (1—1)

Ministerul Agriculturii și Domeniilor
Direcțiunea P. P. J.
OCOLUL SILVIC DUMBRĂVENI
H. Nr. 1815.
Dos. Nr. VI.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 1 Noemvrie 1943 ora 9 în localitatea Ocolului silvic Dumbrăveni jud. Târnova Mică, se va vinde prin licitație publică, oferta închise, materialul lemnos care rezultă din exploatarea a 192 arbori de stejar pădurea „Barlog” proprietatea C. R. situată în comuna Guluș jud. Târnova Mică.

Vânzarea se va face cu respectarea art. 88—110 inclusiv din L. C. P. publicată în M. Of. No. 167 din 31 Iulie 1929; cu modificările aduse prin Decretul Lege publicat în M. Of. No. 173 din 24 Iulie 1941. Regulamentului O. C. L. și normelor generale de ținerea licitațiilor, publicate în M. Of. No. 127 din 4 Iunie 1931, condițiilor generale de exploatarea pădurilor Statului publicate în M. Of. No. 106 din 1912, completate cu condițiile speciale de care amatorii pot lua cunoștință, la Inspectoratul Silvic Sibiu și la Ocolul Silvic Dumbrăveni.

Garanția provizorie este de lei 10000 (zece mii).

Ofertele telegrafice, telefonice, condicinate, netimbrate, nesigilate sau supraoferte nu se primesc.

Șeful Ocolului Silvic Dumbrăveni.
Inginer șef
C. MUTICĂ

109 (1—1)

Casă de vânzare

trei camere, bucătărie, cameră pentru alimente, pivniță, grădină. — Blaj, Strada Avram Iancu 31.

Informațiuni:

Blaj, Regele Ferdinand Nr. 19.

111 (1—2)